



# Experimenteren in Amsterdam...

**Jos moons nsj**

**EEN NOVICE AAN HET WOORD**

De Krijtberg. Hartje Amsterdam. Net zo hartje Amsterdam als de Kalverstraat en het Spui, je weet wel, van het Maagdenhuis. Op z'n zondags: kerk van de heilige Franciscus Xaverius. Drie maanden draai ik mee in deze kerk. In ons jargon heet wat ik hier doe 'experiment'. Iets dat het midden houdt tussen een stage, zeg maar om nieuwe vaardigheden te leren, en een proeftijd, waarin jij en je werkgever uitproberen of je bij elkaar past. Het is een van de elementen van het noviciaat, de eerste twee jaren van vorming tot Jezuïet.

## **Eigenheid van de Krijtberg**

Voor ik intrad in het noviciaat heb ik gewerkt als priester van het bisdom Rotterdam. Vier jaar herderde ik in 8 dorpskerken in het platteland ten noorden van Leiden. Tegen die achtergrond vallen me een aantal dingen op.

Kerkgangers zeggen me dat ze zo blij zijn met de Krijtberg. Waarom dan, wil ik weten. Men roemt onder andere de preek. De preek mag best 10 minuten duren. Het is eigenlijk een soort 'mini lezing'. Men komt voor een goed verhaal. Je hoeft dus niet als een halve entertainer eerst de aandacht te veroveren. Best aangenaam eigenlijk, want je mag meteen ter zake komen. Hoewel het voorbereiden van de preek dan dus wel meer tijd kost...!

Wat mij zelf bijzonder sticht is de waardige liturgie. Het begint al met het gebouw. Dat ademt waardigheid. Hoge neogotiek, kleurige schildering, een gouden 'heilighdom' in de absis, groot priesterkoor en ruim altaar. Eenvoudige mooie kazuifels. Goede muziek moet ook genoemd worden. De zaterdagmiddagmis en de zondagavondmis worden opgeluisterd door een cellist. Er is een mooi koor en een goede schola.

Het bijzonderste is wel de gezongen mis van 11.00. Gezongen betekent ook gezongen: van het kruisteken tot en met de zegen. Sommige paters knappen af op de taal, het latijn. Gaan we dan weer terug naar vroeger? De meeste aanwezigen, waaronder de schrijver dezes (° 1980), kennen dat 'vroeger' helemaal niet. Men komt dus gewoon omdat het mooi is, dat het iets heeft. 'Iets mystieks, waardoor ik kan bidden', zei iemand me.

Ik ben ook betrokken bij de cursus voor de doopleerlingen. Dat zijn mensen die katholiek willen worden. Ook al hoor je het nooit in de media, dat gebeurt in elke parochie wel. Wat me hier positief verrast is de intensiteit van de cursus. Maar liefst 25 bijeenkomsten. En de 10 deelnemers geven aan dat ze graag komen. Eigenlijk weinig verrassend, want er valt veel en veel moois te vertellen. Het is een voorrecht met hen op te trekken.

## **Jezuïetenkerk**

“Het moet wel kwaliteit zijn”. Een oudere Jezuïet probeerde om ‘onze manier van doen’ uit te leggen. Het zou ‘gewoon Nederlands’ kunnen zijn voor het ‘magis’ waar Ignatius zo gefascineerd door was. In de Krijtberg zie ik dat in concreto. Er is veel aandacht voor de verkondiging. De kerk ziet er verzorgd uit, er is mooie liturgie en goede muziek. En de catechese voor de doopleerlingen is degelijk.

Niet alleen kwaliteit is een deel van het Jezuïetenideaal, ook vorming is typisch voor ons. Preken en catechese deden Ignatius en zijn eerste gezellen al.

En dat op een steenworp van de Kalverstraat en om de hoek van het Spui, in het centrum van de grote stad Amsterdam! Er wordt hier druk gewinkeld, gehandeld, getourist. Er wordt valse hoop geboden, in de coffeeshops en op de Wallen, en er is de schoonheid van architectuur en musea. En temidden van al dat leven zijn wij een getuige van God en zijn mensenliefde. Dat ik van zo’n mooie kerk deel mag zijn, even, dat is heerlijk.